

Sygn. akt VI Ga 165/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Beata Hass-Kloc

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa:T.

w W.

przeciwko: A. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie

V Wydziału Gospodarczego z dnia 2 grudnia 2014 r., sygn. akt V GC 1247/14

oddala apelację.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

sygn. akt **VI Ga 165/15**

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 czerwca 2015r

na podstawie art. 505¹³par 2 kpc

--	--

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 2 grudnia 2014r , sygn. akt V GC 1247/14 Sąd Rejonowy w Rzeszowie V Wydział Gospodarczy oddalił powództwo

T. w W. wniesione przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 1957,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 lipca 2011r do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu.

W uzasadnieniu powyższego podniósł, że powód T.w W. w pozwie z dnia 30 grudnia 2013r podał, że był stroną umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, na okres ubezpieczenia od dnia 22 lipca 2010 r. do dnia 21 lipca 2011 r. Umową z dnia 4 września 2010 r. i 4 października 2010 r. pojazd został zbyty na rzecz pozwanego, na którego stosownie do art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych przeszły prawa i obowiązki wynikające z umowy ubezpieczenia OC. W związku z brakiem wypowiedzenia umowy, zgodnie z przepisem art. 28 ust. 1 ustawy umowa została zawarta na następny okres 12 miesięcy. Dochodzona pozwem kwota stanowi składkę ubezpieczeniową należną za okres ochrony ubezpieczeniowej objęty nową umową. Powód wzywał pozwanego do zapłaty, wezwanie okazało się bezskuteczne.

Pozwany w wniesionym od wydanego w sprawie nakazu zapłaty sprzeciwie zakwestionował żądanie powoda podając, że nigdy nie zawierał z powodem umowy, od sprzedającego otrzymał polisę OC zawartą z firmą (...), po upływie terminu jej ważności zawarł nową umowę z (...) S.A.

Sąd Rejonowy następnie naprowadził, iż powód T.w W. zawarł z posiadaczem pojazdu marki I. umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, potwierdzoną polisą nr (...), na okres od dnia 22 września 2010 r. do dnia 21 września 2011 r. Przedmiotowy pojazd został zakupiony przez pozwanego w dniu 4 października 2010 r. Sprzedający wraz z pojazdem wydał pozwanemu polisę OC wystawioną przez (...) S.A. w Ł. na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 października 2010 r. Pozwany ubezpieczył zakupiony pojazd w zakresie OC w (...) S.A. w dniu 8 października 2010 r. na okres od dnia 8 października 2010 r. do dnia 7 października 2011 r., ustalona składka wynosiła 539 zł.

W dniu 5 września 2013 r. powód wystawił nową polisę ubezpieczeniową nr (...), dokumentującą zawarcie umowy ubezpieczenia na okres od dnia 22 lipca 2011 r. do dnia 21 lipca 2012 r. Powód wezwał pozwanego do zapłaty składki ubezpieczeniowej z tego tytułu, pozwany składki nie zapłacił.

W rozważaniach prawnych Sąd stwierdził, że spór pomiędzy stronami procesu sprowadzał się do kwestii zasadności domagania się przez powoda zapłaty składki ubezpieczeniowej.

W związku z tym podniósł, że powód domagając się zapłaty spornej składki, wywodzi korzystne dla siebie skutki prawne podnosząc, iż wskutek braku wypowiedzenia przez pozwanego umowy ubezpieczenia OC, umowa uległa przedłużeniu na następny okres ubezpieczeniowy.

W ocenie Sądu Rejonowego powód nie dopełnił obowiązku płynącego z art. 28 ust. 1 a ustawy, zgodnie z którym w razie zawarcia umowy, o której mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń jest obowiązany potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia w terminie 14 dni od dnia jej zawarcia. Ponadto naprowadził, że w myśl art. 10 ust. 1 a umowa ubezpieczenia obowiązkowego nie może obejmować ubezpieczeniem okresu poprzedzającego zawarcie tej umowy. Polisę na potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia na okres od dnia 22 lipca 2011 r. do dnia 21 lipca 2012 r. powód wystawił dopiero dnia 5 września 2013 r. Tym samym dokument ten nie stanowi wiarygodnego dowodu potwierdzającego fakt zawarcia przez strony sporu umowy ubezpieczenia oraz fakt świadczenia przez powoda ochrony ubezpieczeniowej. Wątpliwości budzi, zdaniem tego Sądu, także wysokość żądanej kwoty, gdyż powód nawet nie wskazał okoliczności uzasadniających naliczenie składki w takiej właśnie kwocie jak dochodzona pozwem. Sąd Rejonowy zaznaczył, iż wysokość kwoty żądanej przez powoda budzi istotne wątpliwości, choćby z tej przyczyny, iż pozwany ubezpieczył pojazd w (...) uiszczając składkę kilkakrotnie niższą, niż składka naliczona przez powoda, zaś sam powód również naliczył poprzedniemu właścicielowi składkę kilkakrotnie niższą.

W tych okolicznościach Sąd I instancji uznał, iż wbrew obowiązkowi ciążącemu z mocy art. 6 kc, powód nie udowodnił swego żądania z tych też względów oddalił powództwo, na podstawie wyżej powołanych przepisów.

Powyższy wyrok zaskarżył w całości powód wnosząc o jego zmianę poprzez uwzględnienie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu ; ewentualnie jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania .

Zarzucił mu naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011r o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) i (...) poprzez błędne przyjęcie , iż do polisy zawartej na okres 22.07.2011r do 21.07.2012r zastosowanie mają przepisy ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) i (...) w brzmieniu obowiązującym od dnia 11 lutego 2012r , podczas gdy do przedmiotowej polisy zastosowanie mają

przepisy obowiązujące przed dniem wejścia w życie nowej ustawy; art. 28 ust 1a ustawy ubezpieczeniowych obowiązkowych (...) i (...) poprzez jego zastosowanie do polisy nr (...) podczas gdy wyżej wymieniony artykuł miał zastosowanie do polis zawartych po 11 lutym 2012r; naruszenie przepisów postępowania poprzez dowolna , a nie swobodną ocenę dowodów polegającą na odmowie uznania wiarygodności dowodu z w/w polisy ubezpieczeniowej w sytuacji gdy dokument polisy jest tylko deklaratoryjnym potwierdzeniem udzielenia przez zakład ubezpieczeń ochrony ubezpieczeniowej oraz uznanie ,że powód nie udowodnił wysokości składki objętej żądaniem pozwu podczas gdy okoliczność ta była bezsporna między stronami.

Sąd Okręgowy mając na uwadze powyższe zważył co następuje:

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Spór w niniejszej sprawie w istocie sprowadzał się do przesądzenia kwestii prawnej polegającej na rozstrzygnięciu czy w realiach niniejszej sprawy znajdują zastosowanie przepisy w brzmieniu sprzed czy po zmianie przepisów o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych ustawą z dnia 22 sierpnia 2011r. , która weszła w życie 11.02.2012r.

Pozwem powód objął bowiem żądanie zapłaty składki ubezpieczeniowej w wysokości 1957,00 zł za okres od 22.07.2011 do 21.07.2012r tj. za okres kolejnych dwunastu miesięcy po umowie zawartej na okres od 22.07.2010r do 21.07.2011r. Istotą apelacji stanowił właściwie zarzut niewłaściwie dokonanej przez Sąd Rejonowy interpretacji art. 6 ustawy z dnia 19.08.2011 o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych (...) i (...). Zgodnie z w/w normą prawną do umów ubezpieczenia zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Sąd Okręgowy podziela stanowisko

więc zarzut apelacji , iż do umowy zawartej na okres od 22.07.2011r do 21.07.2012r jako umowy zawartej przed dniem wejścia w życie nowelizacji istotnie należy stosować przepisy dotychczasowe bowiem została zawarta przed wejściem w życie ustawy z dnia 19 sierpnia 2011r. (11.02.2012r.).

Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Okręgowego w Szczecinie (VIII Ga 383/14 wyrok z dnia 15.01.15) oraz Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim (II Ca 786/14 wyrok z dnia 23 grudnia 2014r.) iż , przepisy odnoszące się do ewentualnego przedłużenia umowy stosowane powinny być w brzmieniu obowiązującym w czasie zakończenia poprzedniej umowy. Biorąc powyższe pod uwagę w okolicznościach rozważanej sprawy powódce przysługiwało uprawnienie do automatycznego przedłużenia umowy z pozwanym na podstawie art. 28 w brzmieniu dotychczasowej w/w ustawy.

W tym miejscu wypada znów zgodzić się z skarżącym ,że umowa ubezpieczenia dochodzi do skutku solo consensu – przez zgodne oświadczenia stron umowy. Dokument ubezpieczenia nie jest umową, potwierdza jedynie zawarcie umowy ubezpieczenia , nie stanowi przesłanki jej ważności. Jest on dokumentem zawierającym oświadczenie woli ubezpieczyciela w kontekście zawarcia umowy ubezpieczenia. Skoro dokument ubezpieczeniowy stanowi dowód zawarcia umowy ubezpieczenia , a nie niezbędny warunek jej ważności , możliwe jest uznanie umowy za skutecznie zawartą nawet w przypadku braku dokumentu. Poza tym skoro art. 809 kc nie zastrzega dla umowy ubezpieczenia

formy pisemnej ad solemnitatem , dokument ubezpieczenia wystawiony przez ubezpieczyciela ma służyć celom dowodowym (forma ad probationem)

(podobnie Z. Gawlik , Komentarz do rat. 809 kc).

Reasumując, zastosowanie przez powoda art. 28 wskazanej wyżej ustawy było prawidłowe. W ocenie Sądu Okręgowego w ustalonym stanie faktycznym doszło do automatycznego wznowienia umowy ubezpieczenia, albowiem łącząca strony umowa obowiązywała od dnia 22.07.2011r do dnia 22.07.2012r., ustawa z dnia 19.08.2011r. o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniowym funduszu gwarancyjnym i polskim biurze ubezpieczycieli komunikacyjnych oraz niektórych innych ustaw w części obejmującej regulację zawartą w art. 28 i 31 weszła w życie z dniem 11.02.2012r. a treść art. 6 powołanej ustawy daje podstawy do przyjęcia, że po wskazanej dacie wejścia w życie nowej regulacji powołanych przepisów zachodziła podstawa do stosowania przepisów dotychczasowym w zakresie w jakim regulowały one zasady automatycznego przedłużania obowiązujących umów ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w realiach niniejszej sprawy.

Należy w tym miejscu stwierdzić, że przepis art. 28 sprzed nowelizacji nie przewidywał na jakich zasadach umowa ulega przedłużeniu, brak bowiem jakichkolwiek postanowień co do obowiązku zakładu ubezpieczeniowego np. w zakresie potwierdzenia zawarcia umowy, a przede wszystkim wysokości zawartej składki. Brak potwierdzenia zawarcia umowy, co zresztą miało miejsce w niniejszej sprawie, skoro polisa została wystawiona dopiero 5.09.2013 tj, po ponad 12 miesiącach od upływu końcowej daty okresu ubezpieczenia, uniemożliwiało pozwanemu zweryfikowanie wysokości obliczonej składki.

W związku z tym mimo zasadności zarzutów dotyczących naruszenia przepisów prawa materialnego Sąd Okręgowy aprobuje stanowisko Sądu Rejonowego ,że powódka na gruncie niniejszej sprawy i na tle przedstawionych wyżej okoliczności nie wykazała wysokości składki i zasadności przyjęcia wartości dla jej naliczenia co winna już przedstawić w pozwie, celem wykazania zasadności wysokości żądanego pozwem roszczenia. Powód w pozwie w żaden nawet najogólniejszy sposób nie naprowadził jak wyliczył wysokość żądanej składki , co na tle wskazanych przez Sąd Rejonowy okolicznościach , nie daje podstaw do przyjęcia , że roszczenie co do wysokości zostało przez powoda ,

nie odniósł się szczegółowo do tej kwestii nie może być uznane jako okoliczność między stronami bezsporna , skoro pozwany konkretnie podał ,że zaskarża nakaz zapłaty w całości do kwoty 1975,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami (k- 42).

Wypada zaznaczyć ,że samo twierdzenia strony nie jest dowodem , a twierdzenie istotnej dla sprawy okoliczności (art.227 kpc) powinno być udowodnione przez stronę zgłaszającą to twierdzenie (art. 232 kpc i 6 kc – por. wyrok SN z dnia 22.11.2001r, I PKN 660/00). Ponadto należy mieć na uwadze, że brak wypowiedzi jednej z stron co do twierdzeń strony przeciwnej nie może sam w sobie stanowić podstaw do uznania danych faktów za przyznane lub bezsporne; co więcej uznanie przez sąd faktów przytoczonych przez jedną z stron za przyznane przez stronę przeciwną gdy strona ta nie wypowie się co do nich może nastąpić tylko na podstawie wyników całej rozprawy , prowadzących do wniosku , że druga strona nie ma zamiaru zaprzeczania (por. orzeczenie SN z dnia 26.06.1937r,C III 171/36).

Z tych też powodów apelację oddalono po myśli art. 385 kpc.